

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Cárcer, 37, 1r, la. 46001-València.
 Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
 1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
 Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almadaina, 8 entresol-dreta.
 07001-Palma de Mallorca.
 Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:
 http://www.eltemps.net

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Juli Capilla.

Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
 Víctor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque i
 Xelo Tortosa (*Secretària de redacció*).

Redacció de Barcelona: Bàrbara Amorós, Lluís
 Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milian, Enric
 Rimbau i Gemma Morales (*Secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*Correcció
 lingüística*), Miquel Benítez (*Escàner i imatge*),
 Vanessa Prieto (*Maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Cañis, Albert
 Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià
 Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferrí, Pere Gimferrer,
 Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere
 Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
 Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pere Codonyan (Catalunya Nord),
 Guillem Chacón (Franja de Ponent), Joan Lluís Ferrer
 (Eivissa), Carles Marquès (Menorca), Anna Sàez
 (Lleida), Àlvar Vallis (Andorra).

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Antoni Albalat,
 Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa
 Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas,
 Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran
 Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera,
 Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines,
 Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi
 Finestres, Manuel Garcia, Josep Gifreu, Xavier
 Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani
 Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina,
 Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent
 Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdú,
 Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís
 Muntané, Gustau Muñoz, Joan Nebot, Ricard Peris,
 Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós,
 Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuan, Jordi Sebastià,
 Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Stru-
 bell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras, Felip To-
 bar, Alcía Toledo, Lourdes Toledo, Matthew Tree,
 Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Sergi Verger,
 Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tínia Bagué, Pere Bota, Gina
 Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
 A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi
 Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.

Arxiu: Jesús Prats (*Fotografia*), Rosa Serrano
 (*Documentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez i Pepa
 Alòs (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido,
 Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932
 384 262.

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
 i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
 (S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap
 mitjà, ja siga mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica,
 de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

L'any 1984 s'iniciava una aventura llargament covada en la qual quasi ningú no creia excepte el reduït nucli de persones que es va capficar en el projecte: el setmanari d'informació general EL TEMPS, el que vostès tenen entre les mans en aquest mateix moment mil números després. Era tanta la incredulitat que fins i tot un home de la clarividència de Joan Fuster hi va posar una pessesta. "Per al que ha de durar...", ironitzava. Qui sí que hi va creure van ser els milers de persones anònimes que amb la seua contribució van fer possible que el projecte tirara endavant. Aquest número mil és una prova ben contundent de com d'errats anaven els pronòstics, i també un autèntic miracle si tenim en compte les circumstàncies en què va nàixer i en què s'ha desenvolupat EL TEMPS.

El repte aquell mes de maig del 1984 era titànic: l'espai comunicatiu conjunt dels Països Catalans era verge i l'estructura autonòmica —eixida de la confusa transició, que consolidava progressivament tres compartiments estancs— no era precisament una ajuda per al primer intent comunicatiu que abraçava tot l'àmbit de la llengua catalana. EL TEMPS va reeixir, malgrat tots els impediments, i posava, així, el fonament de la creació d'un àmbit que després ha estat també consolidat amb més o menys timidesa per altres mitjans com TV3, Catalunya Ràdio, el periòdic *Avui* o el diari electrònic *Vilaweb*. No amagarem, però, que encara estem molt lluny de la situació que desitjaríem els que fem aquesta revista i també, de ben segur, tots els nostres lectors.

Aquesta ha estat la vocació bàsica del nostre setmanari, la de fer país des d'un àmbit tan important com el de la comunicació. I, per fer-ho, en cap moment no hem oblidat que calia mirar més enllà dels nostres companys, és a dir, hem estat conscients que el nostre era un país més d'Europa i que, per tant, havíem de fer una publicació que es poguera equiparar a qualsevol altre setmanari d'informació general del continent. Les nostres pàgines han estat obertes de bat a bat als esdeveniments que capgiraven el món, hem intentat ser capdavaners en la incorporació de les noves tecnologies i dels nous àmbits informatius, com ara l'ecologia o el periodisme d'investigació, i hem incorporat en una o altra etapa les signatures més importants dels Països Catalans, i algunes altres d'uropees. Però EL TEMPS ha estat, sobretot, un lloc de trobada del periodisme més heterodox, que amb més imaginació que recursos ha esdevingut una escola alternativa de periodistes i un planter inesgotable de professionals de renom.

Una tasca encara més difícil si tenim en compte que EL TEMPS ha tingut clar des d'un primer moment que el seu centre neuràlgic havia de ser, com ha estat, la ciutat de València. Sempre hem estat conscients que malgrat la relativa comoditat que poguera oferir una Barcelona massa sovint tancada en si mateixa, València era un lloc millor per comprendre els problemes i les esperances de tot el nostre país, a pesar de les incomprensions que ben sovint hem patit, i no tan sols de la dreta.

Malgrat tot, en les vostres mans teniu el número mil, i confiem que en pugueu fer molts més. L'enhonorabona, si l'hem de donar a algú, és a tots els nostres lectors dels.

Als nostres lectors

Per commemorar un esdeveniment tan extraordinari per a una publicació en català com és arribar al número mil, EL TEMPS dedica aquesta portada a fer una relata de la seua trajectòria des del moment que tan sols era un projecte en el cap d'unes poques persones. La celebració, no obstant això, no acabarà en aquest número. A l'octubre, EL TEMPS farà un número especial, acompanyat d'*El llibre EL TEMPS, 1.000 i més*, una obra de 130 pàgines on tindran cabuda alguns dels articles, entrevistes, opinions i vinyetes humorístiques més ressenyables de la història de la revista. La celebració del número 1.000 s'acompanyarà, a més, de presentacions a València, Barcelona i Palma de Mallorca, i d'una campanya publicitària en premsa, ràdio i televisió. Amb aquest número especial també es repartirà el primer fascicle de la *Història de la dona als Països Catalans*, una sèrie col·leccionable que s'oferirà setmanalment de manera gratuïta.

Miquel Calvet, redactor

EL TEMPS, NÚMERO 1.000